

Edino plačilo je ljubezen do dela

Šentjakobsko gledališče stopa letos v 65. leto delovanja. Od 2. decembra 1920, ko je bilo ustanovljeno, je upravičilo svoje poslanstvo. Postalo je sestavni del kulturnega življenja našega mesta in doseglo zelo visoko kvaliteto raven delovanja. Med narodnoosvobodilno vojno se je priključilo kulturnemu molku, po osvoboditvi pa se je lotilo dela z novo zagnanostjo.

Od septembra lanskega leta je njegov upravnik Janez Križaj, ki pravi, da se vključuje v program delo gledališča z željo, da bi kakovostno dvignil raven gledaliških uprizoritev, vendar pa ob tem ne namerava spreminjati temeljnega koncepta gledališča kot svojevrstnega pojma in posebne oblike ljudskega gledališča. Ob tej usmeritvi pa kaže vsekakor opozoriti tudi na vprašanje finančne narave, saj je to področje še povsem neurejeno. Ni namreč izdelanih ustreznih meril, ki bi zagotavljala Šentjakobskemu gledališču sodelovanje najustrežnejših sodelavcev, ki bi jih lahko tudi primerno nagrajevali.

Predsednik upravnega odbora Milan Marinič pravi, da želijo postaviti gledališče na trdnije temelje. Program in repertoar gledališča uresničujeta ljudje, ki sicer združujejo delo v drugih delovnih organizacijah. Ves igralski ansambel je amaterski in deluje s pravo ljubiteljsko zanesenostjo. Redno so zaposleni v gledališču samo mizar, odrski tehnik, šivilja, tajnica in upravnik. Zdaj razmišljajo, da bi zaposlili še umetniškega vodjo.

Čeprav je pojem amaterskih gledališč vezan na ljubi-

teljstvo, pa lahko ugotovimo, da se po igralskih kreacijah posamezni igralci lahko povsem merijo s profesionalci. Dogajalo se je že, da so nekateri igralci odšli med profesionalce. Tako je začela vrsta znanih slovenskih gledaliških igralcev svojo pot prav na odru Šentjakobskega gledališča. Med temi so Janez Cesar, Stane Sever, Pavle Jeršin, Rudi Kosmač in drugi.

V Šentjakobskem gledališču delujejo vse starostne generacije, ki imajo najrazličnejše stopnje izobrazbe, od delavca in študenta do igralcev z visoko izobrazbo.

Pred kratkim so preuredili in prenovili hišo Mestnega doma, kjer je dvorana Šentjakobskega gledališča. V njej delujeta še pevski zbor in lutkovno gledališče. Odprto pa imajo še vedno vprašanje zvočne izolacije, saj so nekateri predstave z bolj tihimi prizori motene zaradi zunanjega hrupa.

Na vprašanje o številu predstav in nagrajevanju je upravnik Janez Križaj pojasnil, da imajo letno okoli 150 predstav, se pravi tri do štiri v enem tednu. »Edino gledališče v Ljubljani smo, ki igra tudi v nedeljah popoldan ali zvečer in tudi edini, ki skupaj

s Turistično zvezo med počitnicami v juliju in avgustu organiziramo predstave na prostem. Po programu pripravimo vsako leto 6 premier, med njimi tudi mladinsko igro in ob novem letu igrico s prihodom dedka Mraza.« V zvezi z mladinsko igro je dejal Milan Marinič naslednje: »Igralci morajo vzeti dopust, zakaj šole žele imeti mladinsko predstavo v dopoldanskem času, medtem ko so naši igralci redno zaposleni drugje.«

Igralci ne dobijo za svoje delo nobenega plačila. Dobijo le neke vrste povračilo za prihod na vajo ali predstavo. Nekateri so namreč doma tudi v Kranju, Kamniku in Domžalah. Glavna vloga v predstavi je ocenjena na primer le s 300 dinarji. Ob vsem tem pa je treba upoštevati, da igralec, ki prevzema vlogo, prevzame tudi vse obveznosti gledališča. To pa pomeni, da mora na leto odigrati okoli 150 predstav v Ljubljani in tudi na gostovanjih po Sloveniji. Prisostvovati mora približno 40 vajam po svoji redni zaposlitvi in opravljati še druge obveznosti. »Gre za velik delovni in moralni prispevek naših sodelavcev,« je dejal Milan Marinič.

In kakšni so načrti za prihodnost? Janez Križaj in Milan Marinič menita, da je potrebno postaviti gledališče z njegovim programom na pravo mesto v zavest Ljubljancov, ki naj spoznajo, da je kulturna politika tega gledališča obenem tudi kulturna politika Ljubljane.

M.G.

Ela Peroci med enim od svojih obiskov med cicibani

Kulturni delavci med najmlajšimi

V času kulturnih dnevo od meseca februarja dalje so obiskali vzgojnovarstvene enote VVO Ljubljana Center znani in otrokom priljubljeni umetniki, ki so s področja estetske vzgoje obogatili otrokova doživljanja.

Naši cicibani so se srečali s pisateljicama Elo Peroci in Branko Jurca, slikarkama Jelko Reichmanovo in Lucijo Marijo Stupico ter skladateljem Janezom Bitencem.

Sleherni med njimi je našel neposreden topel stik z otroki, predstavil svoja novejša umetniška dela in poskrbel za bogato čustveno doživetje.

Srečanja je organiziral svet za predšolsko vzgojo pri občinski zvezi prijateljev mladine in pomenijo le del bogatega programa za otroke.

Otroci so izrazili veliko željo, da se takšna srečanja še ponavljajo in tako neposredno spoznavajo lik umetnika. V ta namen bomo dajali še več pobude pri oblikovanju samega programa dejavnosti za najmlajše.

Bogato doživetje otrok je pomenilo inspiracijo za ustvarjanje na likovnem in glasbenem področju, kar je velika vrednota, ki jo bomo znali ceniti.

JANJA ČOLIČ

SINDIKAT O PREVENTIVNEM OKREVANJU DELAVCEV

Pomoč za oddih

Tako kot lani, ko je v Banjole odpotovalo na desetdnevno preventivno okrevanje 50 delavcev iz naše občine, bo tudi letos pripravljeno takšno okrevanje za delavce, ki so zdravstveno in tudi socialno ogroženi.

Letos jih bo iz naše občine odšlo v Banjole 110, v zdravilišča, pa še 50. Za te, ki bodo odšli v zdravilišča, bo občinski sindikalni svet kril stroške v višini 16.000 dinarjev, kar je toliko, kot stane oskrba v Banjolah. Ker pa je oskrba v zdraviliščih dražja, bodo razliko morali plačati sami, seveda če jim ne bo pomagala njihova osnovna organizacija zveze sindikatov.

Predlagatelji za takšno obliko okrevanja so bile osnovne organizacije, ki so tudi same izbrale delavce, ki naj bi bili deležni te pomoči. Seveda je bilo pri tem odločilno zdravstveno stanje delavca ter njegov socialni položaj. Gre za delavce, ki imajo daljši delovni staž in delajo na delih, ki so zdravju škodljiva. Takšnih delavcev je v občini precej, saj so jih letos delovne organizacije prijavele 518, lani pa 472. Ta številka pa bi bila še večja, če bi se vse osnovne organizacije odzvale pozivu na akcijo.

Vsekakor gre za humanitarno akcijo, saj bo približno 10 odstotkov teh delavcev sploh prvič v življenju videlo morje od blizu. Povejmo še, da je povprečna starost teh delavcev med 45 in 50 let ter da imajo približno 30 let delovne dobe.

JURIJ POPOV

DEVETNAJST KLUBOV S ŠTIRI TISOČ ČLANI

Olimpija je izdala svoje glasilo

Zveza športnih društev Olimpija vključuje 19 društev, v katerih gojijo celo vrsto športnih panog (atletika, avto šport, badminton, bowling, drsanje, dviganje uteži, hokej na ledu, invalidski šport, judo, karate, košarka, kotalkanje, namizni tenis, nogomet, plavanje, rokoborba, rokomet – ženske, sabljanje, smučanje – teki, smučanje – alpsko, smučanje na vodi, strelstvo, tenis). V letošnjem letu ima ZSD Olimpija 4.182 članov in 252 poklicnih amaterskih strokovnih kadrov.

Tridesetletnico društva so proslavili z izidom glasila Olimpija, ki bi naj postalo eden najbolj pomembnih informatorjev o uspehih in težavah vseh športnih panog, kolikor jih sedaj združuje Olimpija. S pomočjo glasila želijo oživiti notranjo društveno življenje, se povezati med posameznimi klubi in opozoriti delegate, telesnokulturne delavce, pokrovitelje klubov in navijače na svojo dejavnost.

Na zadnji, 15. seji skupščine Zveze športnih društev Olimpije so delegati predvsem poudarili, da so klubi temeljni nosilci oblikovanja in uresničevanja telesnokulturne dejavnosti, še posebej

na področju vrhunškega športa; zato mora dejavnost ZSD Olimpija temeljiti na skupnih interesih klubov. To je namreč največje jamstvo za kvaliteto in učinkovito skupno delo, h kateremu bodo prispevali vsi klubi z doslednim uresničevanjem sprejetih nalog. Razpravljalci so se zavzeli za čim bolj racionalno in kakovostno organiziranost znotraj društva in opredelili skupne akcije: organizirati množične telesnokulturne aktivnosti; proučiti družbene dogovore in samoupravne sporazume z različnih področij, prizadevati si za rešitev žgočih vprašanj vrhunškega športa, racionalizirati administrativno-finančno poslovanje klubov; uskladiti nastop v TKS, ZTKO, DPS in SZDL; poenotiti rabo znaka Olimpije; izpeljati informiranje znotraj društva; uskladiti komercialno-propagandne akcije; organizirati skupno nabavo opreme.

Delegati so opozorili na velike težave zaradi dragih, neustreznih in dotrajanih športnih objektov, saj noben klub nima svojih prostorov. Posebej so se zavzeli za obnovo Centralnega štadiona, vključno z gradnjo tartanske steze ter za zgraditev »Doma športov Olimpije« ob dvorani Tivoli.

Na tiskovni konferenci, ki je bila ob izidu glasila Olimpije, je predsednik ZSD Olimpija Boris Dolničar poudaril, da je osnovna organizacijska in kadrovska naloga 7-članskega sekretariata, da bo vseh 19 klubov delalo kot celota, športne panoge pa naj bi bile enakovredne. ZSD Olimpija se bo letos zavzemala za gradnjo novih objektov, oziroma za obnovo in posodobitev sedanjih, hkrati pa bo društvo razmišljalo o pobudi TAK Olimpije, ki je predlagal zidavo Doma športov Olimpije.

Tako se bodo lahko člani posameznih klubov več ukvarjali s svojo dejavnostjo, to je z vrhunskim in množično-rekreativnim športom.

TEMELJITI SESTANKI DELEGACIJE KS PRULE

Konkretne pripombe na gradivo

Da delegacija za zbor krajevnih skupnosti iz krajevne skupnosti Prule vestno opravlja svojo nalogo, je mogoče razbrati tudi iz zapisnika 34. seje te delegacije, ki jo odgovorno vodi Boris Kren. Že to, da je imela toliko sej, dokazuje, da redno obravnava poslano gradivo.

Na seji, ki je bila 18. aprila, so temeljito proučili osnutek dogovora o temeljnih družbenega plana SR Slovenije 1986-2000, osnutek dogovora o temeljnih plana občine Center za obdobje 1986-1990, predlog odloka občine o potrditvi zaključnega računa proračuna za leto 1984 in poročilo o uresničevanju politike odlikovanj v ob-

čini Ljubljana Center.

V republiškem dokumentu pregrešajo rešitev, kinaj bi omogočila stalno obdelovanje rodovitnih zemljišč v naši republiki. Opozorili so tudi na ekonomske in ekološke probleme, ki bi nastali s širitvijo železarn na Jesenicah in aluminijškega kombinata v Kidričevem. Po njihovem mnenju manjkajo tudi predlogi za povečanje produktivnosti dela v naši republiki, predvsem zato, ker že šest let ugotavljamo njen padec.

Za občinski dogovor menijo, da mora biti bolj natančen. Zanima jih, v kakšne namene bo porabljen ostanek sredstev iz proračuna za leto 1984. Delegacija tudi

meni, da je potrebno dajati več priznanj neposrednim proizvajalcem inovatorjem in organizatorjem proizvodnje.

V delegatskih vprašanjih se člani delegacije zanimajo za uso do stolpca na Vožarski 10 in obnavljanja Ljubljanskega gradu. V pripombi na zapisnik seje skupščine mesta Ljubljana pa poudarjajo, da prvotno besedilo o skupnih temeljnih plana ljubljanskih občin in regije ne more ostati nespremenjeno. Ljubljana namreč ne more biti regijski politični organizem, ampak se lahko o njenem razvoju dogovarjajo le enakopravne občine.

-K-

